

[Rager.]

der skal ske her i København. Det synes jeg er rigtigt. Jeg haaber, at denne Linie skal følges, og takker for denne Udtalelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1989).

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (*Knud Kristensen*): Jeg skal tillade mig til det høje Ting at anbefale *Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse*, saaledes som dette nu er vedtaget i Landstinget.

Lovforslaget omfatter i sin nu foreliggende Skikkelse 520 Andragere. Dette Tal ligger, til Trods for at man ved anden Behandling i Landstinget ved Ændringsforslag har kunnet medtage ikke færre end 307 nye Andragere, langt under de tilsvarende Tal i de forudgaaende Aar. I Rigsdagssamlingen 1940—41 blev ved 2 Love naturaliseret i alt 812 Personer, ved Loven af 26. April 1940 meddeltes der Indfødsret til 710 Personer, og den i 1939 vedtagne Lov omfattede 627 Personer. Dertil kommer, at der ved to i Sommeren 1940 gennemførte Love blev naturaliseret i alt 286 Personer.

Efter Fødested fordeler de nu paa Lovforslaget optagne 520 Personer sig saaledes, at 224 er født her i Landet, 121 i Sverige, 35 i Norge, 3 i Slesvig i Egnene Syd for Grænsen og 1 paa de tidligere dansk vestindiske Øer. Det skandinaviske Element udgør saaledes 384 Personer eller 74 pCt. af samtlige Ansøgere, hvilket er lidt mindre end paa det oprindelig fremsatte Lovforslag, hvor det var ca. 78 pCt., men dog mere end i tidligere Aar. De resterende 136 Andragere fordeler sig efter Fødested saaledes: 37 er født i Holsten og det øvrige Tyskland, 33 i angelsaksiske Lande, 40 i slaviske Lande og 26 i andre Lande.

Af de 224 i Danmark fødte Ansøgere er 42 født af fremmede Forældre, 139 har

mistet deres Indfødsret ved Naturalisation i Udlandet og 43 ved Ægteskab.

Paa Lovforslaget er optaget 329 Mænd og 191 Kvinder, og efter Alder fordeler Ansøgerne sig med 10 under 15 Aar, 71 mellem 15 og 30 Aar, 73 mellem 31 og 40 Aar, 154 mellem 41 og 50 Aar, 121 mellem 51 og 60 Aar, 64 mellem 61 og 70 Aar og 27 over 70 Aar.

207 af Ansøgerne bor i København, Frederiksberg og Gentofte og 70 paa det øvrige Sjælland, 9 bor paa Bornholm, 7 paa Lolland-Falster, 39 paa Fyn, 155 i Nørrejylland og 32 i Sønderjylland. Endelig er 1 Ansøger bosat i Udlandet.

Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at et meget stort Antal af samtlige Ansøgere er Danske, som er udvandret og har vundet Borgerret i Udlandet, hvorved de har tabt deres danske Indfødsret. Naar saadanne Personer vender tilbage her til Landet, er det kun naturligt, at de søger om paa ny at opnaa dansk Indfødsret. Desværre synes der at herske en Del Uklarhed om dette Forhold blandt de Personer, som det vedrører.

I 1898 fik vi den Lovbestemmelse, at saadanne Udvandrere endeligt taber deres Indfødsret, naar de bliver naturaliseret i Udlandet. De kan altsaa kun blive Danske igen paa samme Maade som alle andre Udlændinge, nemlig ved efter Ansøgning at blive optaget paa en af de aarlige Love.

Men skønt dette altsaa nu har været gældende Ret i en meget lang Aarrække, synes mange at tro, at den danske Indfødsret generhverves automatisk, blot de tager Bopæl her i Landet eller dog har boet her et vist Aaremaal. Andre tror muligvis, at de i hvert Fald uden videre bliver danske Borgere igen, naar de paa ny mister deres fremmede Statsborgerret. Saaledes er det imidlertid ikke. Vel er det rigtigt, at visse fremmede Lande, og saaledes De forenede Stater, har Regler, der gaar ud paa, at en naturaliseret Udlænding taber sin amerikanske Statsborgerret, naar han tager Bopæl uden for Staterne. Men dette vedkommer ikke den danske Lovgivning. Mister en saadan Person derfor sin fremmede Statsborgerret ved at bo her i Landet, bliver han altsaa statsløs — den danske Indfødsret vaagner ikke af sig selv op igen, undtagen for dem, hvis Naturalisation i Udlandet skete før 1898. De paagældende maa derfor selv tage Stilling til, om de ønsker at forblive statsløse, eller om de igen vil være Danske, i hvilket Fald de maa ansøge derom.

Da jeg som sagt har Indtryk af, at